

svare, hvad jeg nu skal tillade mig at bemærke, nemlig, at den, der har seet, hvorledes Theater-casfererens Bogføring maa være indrettet paa Grund af Personalets, med den ældre Bestyrelses fuldkomne Kundskab og Consens, stiftede Gjaldsforhold, og den, som veed, hvorledes Casferen ved denne Anstalt bliver bevaret ved at skulle udtælle det samme Beløb, som en Anden betaler i store Summer til velhavende Folk, i smaa Summer til trængende, til ofte i høj Grad trængende Personer, og den, der kommer i Berørelse med dette Personales Deconomie udenfra, han veed, at Casfereren ved Theatret har en overordentlig svær Stilling. Jeg maa hertil sige, at ved den foregaaende Forandring i Theaterbestyrelsen, hvorved der er stillet en Theaterdirecteur, valgt ganske fortrinlig af kunstneriske Hensyn, i Spidsen for Anstalten, er der forudsat, især efterat den først paatænkte Indretning med en Committeret ikke blev iværksat, at Theater-Contoirchefen med sine Forretningskundskaaber skulde støtte Theaterdirecteuren i Alt, hvad der angik det Formelle af Bestyrelsen og det Deconomiske, og denne Embedsmand har i denne Henseende ganske opfyldt de Forventninger, som i saa Henseende vare stillede til ham, men han har ogsaa derved haat et ganske vist ikke lidet forøget Arbejde. Jeg kan derfor ikke Andet end ganske særdeles anbefale det af mig stillede subsidiaire Forslag, hvorved denne Embedsmand vil beholde den ham tiltænkte Godtgjørelse.

Forslag om en Gageforhøielse for Villets casfereren er af den Art, at saameget der endog saa forekommer mig at tale for denne gamle og troe Betjent i hans molsommelige Stilling, saa kan jeg dog ikke vente at overbevise Thinget om, at just 150 Rbd. skulde være bestemt rigtigere end 100 Rbd. i Tillæg, saa at jeg skal ikke gjøre dette Forsøg.

Med Hensyn til Overcontrolleuren har Udvalget ikke kunnet bestemme sig til at tilraade Thinget overhovedet at gaae ind paa nogen Deel af det foreslaaede Gagetillæg. Jeg troer ikke, at Udvalget har gjort ganske Ret heri. Overcontrolleuren har en Stilling af den Bestaaffenhed, at man maa have stor Tillid til ham og navnlig til hans Redelighed og Ubestikkelighed, og jeg troer, at, naar man

gjør denne Fordring til ham, og tillige den Fordring, at han skal i Dannelsen staae over de øvrige Controlleurer, hvilke Sidste dog have en Deel ganske lovlige Sportler, som han ikke kan eller maa have, saa kan man ikke ansee ham for tilstrækkelig lønnet med 200 Rbd. for en Tjeneste, som fordrer, at han hver Spilleaften skal være tilstede i Theatret fra om Eftermiddagen omtrent Kl. 5 indtil Theatret lukkes; en enkelt af de underordnede Controlleurer kan gaae bort, men det kan han derimod ikke, og han kan ikke have nogen Bifortjeneste under selve sin Tjenestes Udøvelse.

Hvad der er foreslaaet under det næste Nummer om Forandring af Summen til extraordinair Understøttelse, hænger saaledes sammen med den Resolution, som Udvalget har foreslaaet, og begrundes af denne Resolution, saa at det ikke let kan bekæmpes, uden at gaae ind paa den. Man vil maaskee sige, at det er jo det samme for Bedkommende, under hvilket Navn de faae Tillægget; det er det i flere Henseender ikke. Det er for det Første Noget, som for ærefjære Folk ikke er behageligt, at faae Noget som extraordinair Understøttelse istedetfor at faae det som fortjent Løn. De ere dernæst ikke sikre paa at beholde det; idetmindste er der i den Form, hvorunder det bevilges, ikke Noget, som binder Understøttelsen til deres Person; men, selv om de kunde gjøre sikker Regning paa Summen, saa beroer det paa en maaskee mulig Forandring i Bestemmelsen om Spillepræmie, om de ikke alligevel vilde tabe dem. Efter det nærværende Regulative ere nemlig Spillepræmierne tildeels bestemt i Forhold til den faste Gage, som Bedkommende har. Endelig kommer hertil, at en saadan extraordinair Godtgjørelse naturligvis ikke kan bringes i Anslag ved Pensioneringen og Beregnelsen af Bedkommendes Pension. Det er altsaa ingenlunde det samme, om Tillægget bevilges som extraordinairt eller ikke, og hvad der skulde bøde paa, at Pengebeløbet nu udbetales under Betingelser, som ere mindre gunstige, det vil Theatret, for det Første idetmindste, ikke see sig istand til, thi der er ved vort Theater et bestemt Forhold mellem Gagernes i det Hele lave Ansættelse og Gageunderstøttelse i Forbindelse med